

KAA 4/2020 vp Suden kannanhoidollisen metsästyksen aloittaminen ja susivahinkojen estäminen

Suomen Pystykorvajärjestö ry oli mukana tekemässä otsikon mukaista kansalaisaloitetta, koska se halusi näin toimimalla osoittaa vilpittömän luottamuksensa Suomen oikeusjärjestelmään ja lainlaatijoiden kykyyn ottaa huomioon ja ymmärtää suurta joukkoa suomalaisia, joiden elämän susi on merkittäväällä tavalla muuttanut.

Kansalaisaloite sai laajan kannatuksen, millä perusteella Suomen Pystykorvajärjestö ry katsoo oikeudekseen ja velvollisuudekseen vaatia eduskuntaa ryhtymään lainsäädännöllisiin toimiin, joilla palautetaan suomalaiseen yhteiskuntaan sellaiset olosuhteet ja vakaa sekä pitkäkestoinen tila, jossa ihmiset voivat kokea olevansa turvassa, samoin heidän omaisuutensa ja oikeutensa valita asuinpaikkansa, mahdollisuutensa harjoittaa ammattiaan ja harrastuksiaan ja toteuttaa vapaata liikkumista. Erityinen huomio tulee kiinnittää lasten kiistattomaan oikeuteen turvallisesta ja oikeudenmukaisesta kasvuympäristöstä asuinpaikasta riippumatta.

Suomen Pystykorvajärjestö–Finska Spetsklubben r.y.

Suomen Pystykorvajärjestö–Finska Spetsklubben r.y. (SPJ-FSK r.y.) on yksi vanhimmista (perustettu 1938) kennelalan rotujärjestöistä Suomessa. SPJ-FSK r.y. on rotujärjestö kotimaisille pystykorvaisille roduillemme; Suomenpystykorvalle, Karjalankarhukoiralle ja Pohjanpystykorvalle. Yhdistyksen jäsenmäärä on n. 6000 henkilöä, sen edustamien koirien kokonaismäärä n. 16 500 kpl ja koirien vaikutuspiirissä elävien ihmisten kokonaismäärä vähintään 30 000 henkilöä.

SPJ-FSK r.y. toimii aatteellisena yhdistyksenä kotimaisten alkuperäisten luonnonrotujen suomenpystykorvan ja karjalankarhukoiran sekä yhdessä ruotsalaisten kanssa kehitetyn pohjanpystykorvan rotujärjestönä Suomessa, kyseisille roduille arvokkaiden ominaisuuksien turvaamiseksi. Se toimii samalla myös näiden rotujen kasvattajien, näillä roduilla metsästävien ja kilpailevien sekä näistä roduista kiinnostuneiden henkilöiden valtakunnallisena yhdistyksenä.

Järjestöllä on poikkeuksellinen asema rotujärjestöjen joukossa. Sen rodut ovat elävä osa suomalaiskansallista kulttuuriperintöä. Ilman risteytyksiä luonnonkannasta polveutuvina rotuina ne ovat maailman mittakaavassakin harvinaisia ja niillä on näin ollen aivan oma arvomaailmansa. Sukupolvien saatossa on näiden koirien ja ihmisen välille kehittynyt sosiaalisen kanssakäymisen muoto, symbioosi, jossa molemmat osapuolet hyötyvät toisistaan. Tämän tiedostaminen, tunnetuksi tekeminen ja näiden rotujen jalostus sekä siihen liittyvä terveydestä ja perinteisistä käyttöominaisuuksista sekä rodunomaisesta ulkomuodosta huolehtiminen on järjestön pääasiallinen tarkoitus.

SPJ-FSK r.y. jäsenten esille tuomat suoraan suteen liittyvät huomiot

Susien määrä

Jäsenistön yksiselitteinen näkemys on, että susien määrä on lisääntynyt usean vuoden ajan koko maassa ja, että osassa maata määrän lisääntyminen on ollut huomattavan runsasta. Näkemykset perustuvat suurimmalta osin omiin havaintoihin, mutta niihin on vääjäämättä ollut vaikuttamassa myös laajalti eri medioissa esillä ollut pääsääntöisesti negatiivinen ja voimakkaasti kärjistetty uutisointi.

Järjestö tuo esille mielipiteenään, että susien todellisen määrän luotettava selvittäminen on yksi niistä välttämättömistä ja kiireellisimmistä toimista, joilla eri osapuolet voitaisi saada rakentavaan keskusteluyhteyteen ongelmien ratkaisemiseksi.

Turvattomuus ja pelko

Jäsenistö, kuten iso osa muustakin väestöstä ilmoittaa kokevansa sudesta johtuvaa turvattomuutta ja pelkoa. Turvattomuus ja pelko ovat henkilökohtaisina kokemuksina vaikeasti mitattavissa olevia asioita. Ne ovat kuitenkin niitä kokeville ihmisille todellisia ja mahdollisesti hyvinkin voimakkaita tunnetiloja ja vaikuttavat varmuudella heidän elämäänsä ja käyttäytymiseensä. Lasten saattaminen alttiiksi turvattomuuden tai pelon tunteelle sen seurauksena, että ympäristötekijöiden muutoksiin ei haluta puuttua, osoittaa päätöksen tekijöiltä suurinta mahdollista välinpitämättömyyttä.

Luottamuspula päätöksen tekoon liittyvissä asioissa

Suurimpana syynä asioiden kärjistymiselle ja voimakkaalle vastakkainasettelulle koetaan pettymys päätöksen tekijöihin. On muodostunut käsitys, että pakoillaan vastuuta ja, että asioiden käsittely ja etenkin päätösten teko siirretään mahdollisimman kauas sieltä missä niiden halutaan vaikuttavan ja missä ovat niitä koskevat ihmiset. Päätöksen tekoon osallistuvat tahot vaikuttamiseen ovat niin ikään vähentäneet luottamusta. Ihmetellään, että miten asioiden laita voidaan tietää paremmin tuhannen kilometrin päässä sijaitsevassa toimistohuoneessa, kuin mitä ihminen omassa pihassaan omilla silmillään näkee.

Metsä- / luontosuhteen muuttuminen

On käynyt ilmi, että ihmisten, etenkin lasten ja nuorten suhtautuminen metsään ja luontoon on susien lisääntymisen myötä muuttunut. Metsään meno koetaan pelottavammaksi kuin ennen. Etenkin lähistöllä tapahtuneen tai räikeästi otsikoidun kauempanakin tapahtuneen susihavainnon jälkeen illaksi suunniteltu marja- tai sieniretki siirretään hamaan tulevaisuuteen, jätetään ehkä kokonaan tekemättä. Metsä perinteisenä turvapaikkana, rauhan tyyssijana ja voiman ja lohdun antajana on muuttunut extreme-alueeksi, johon ei ilman asetta tai aseistautunutta vartijaa ole mitään asiaa.

Pidetäänkö koko maa asuttuna

Suomi on asutettu tuhansien vuosien kuluessa. Ihminen on levittäytynyt koko maan alueelle, eikä käytännössä ole yhtään paikkaa missä ihminen ei olisi käynyt. Ja siellä missä ihminen on käynyt, on sinne myös jäänyt jäljet. Tasapaino ihmisen ja muun luonnon välille on muodostunut pääasiassa ihmisen tarpeiden pohjalta ja ihmisen ehdoilla. Ihminen ja muu luonto ovat ajan saatossa eriytyneet toisistaan niin, että ihminen on ottanut tehtäväkseen luonnon suojelun, kun tosiasiasa luontoa pitäisi ja olisi jo aikoja sitten pitänyt suojella ihmiseltä.

Kun ihminen nyt kuitenkin on toiminut tuhannet vuodet niin kuin on toiminut, niin ei voi olettaa, että muutos toiseen suuntaan tapahtuisi viikossa tai vuodessa tai edes kymmenessä vuodessa. Samoin on kohtuutonta, epäoikeudenmukaista ja loukkaavaa syyllistää ns. syrjäseudulla asuvia asuinpaikkansa perusteella. Vai kuvitteleeko joku, että kysymyksellä; onko siellä susien keskellä pakko asua, saadaan aikaan jotain hyvää ja rakentavaa.

Kulttuurin katoaminen

Kulttuurin tärkeys sivistys- ja hyvinvointivaltiossa on vastikään todistettu korkeimman mahdollisen tahon toimesta. Suomen Pystykorvajärjestö ry on mitä suurimmassa määrin myös kulttuurijärjestö. Se vaalii ikiaikaista metsästystapaa, suomalaista kulttuuriperintöä, jossa koira ja metsästäjä ovat muodostuneet yhdeksi kokonaisuudeksi, joka toimii vain, kun molemmat hyväksyvät toisensa ja "tietävät" mitä minun pitää tehdä saadakseni toisen toimimaan haluumallani tavalla. Koiran ja metsästäjän suomalaisissa erämaissa syntyneen yhteistyön ainutlaatuisuutta on korostamassa vielä se seikka, että molemmat toimivat riistaa etsiessään omilla tahoillaan useiden satojen metrien, jopa kilometrien päässä toisistaan. Sanomattakin on selvää, että tällainen kulttuuri on mahdollista säilyttää vain aktiivitoiminnalla, kuten myös se, että tällaista suomalaista kulttuuriperintöä ei saa tuhota.

Karjalankarhukoira, suomalainen suurriistakoira

Karjalankarhukoira on yksi komeimmista ja ylväimmistä koiraroduista. Sen historia on pitkä, eikä sen elämän jatkuminen ole aina ennenkään ollut varmoissa käsissä. Vaikeimmat vaiheet Karjalankarhukoira koki sotien aikaan, niin kuin isäntänsä ja emäntänsäkin. Se selvisi suomalaisten ihmisten avulla suomalaisuutensa ansiosta, minkä tulee toimia esimerkkinä tämänkin päivän päätöksen tekijöille.

Suomenpystykorva, Suomen kansalliskoira

Suomenpystykorva on monien mielestä ainoa oikea koira. Niin ikään monien mielestä se on koira, jonka olemuksessa on jotain perisuomalaista. On arveltu, että pystykorvan tyyppinen koira on liikkunut Suomemme saloilla niin kauan kuin ensimmäinen ihminenkin. Suomenpystykorva on kehittynyt vuosituhansien aikana täysin poikkeukselliseksi koiraroduksi. Se on kehittynyt maailman parhaaksi lintua ja pienriistaa puuhun haukkuvaksi koiraksi. Tämä ominaisuus, eli taito on harvinaisuus koko maailman mittakaavassa. Suomenpystykorva on tunnustettu osa suomalaisuutta. On kaikkien suomalaisten asia pitää siitä hyvää huolta.

Pohjanpystykorva, ruotsalaisten kanssa yhteinen rotu

Pohjanpystykorvan alkuhistoria on vähintään yhtä paljon suomalainen kuin ruotsalainenkin, ja on todennäköistä, että rotua ei enää olisi olemassa ilman suomalaisia aktiiviharrastajia, jotka menettivät sydämensä tälle viehättävälle Suomenpystykorvan serkulle. Pohjanpystykorva on metsästyskoirana lähes identtinen Suomenpystykorvan kanssa.

Kotimaisten pystykorvaisten koirarotujemme tulevaisuus

Suomen Pystykorvajärjestön tärkein tehtävä on huolehtia edustamistaan koiraroduista. Se onnistuu ja on mahdollista vain, jos koirat pääsevät toteuttamaan syvällä perimässään olevia luontaisia viettejään olosuhteissa, joissa ne ovat tuhansien vuosien aikana ihmisen myötävaikutuksella laisikseen kehittyneet. Koirien metsästyskäytön ja jalostustoiminnan on oltava jatkuvaa ja määrätietoista, ja sen tulee perustua järjestön ohjauksessa tapahtuvaan koirien ominaisuuksien ja käyttäytymisen jatkuvaan seurantaan.

Suomen Pystykorvajärjestön toiseksi tärkein tehtävä on huolehtia edustamiensa koirarotujen koirien omistajista. Sen onnistuminen on mahdollista vain, jos omistajat pääsevät koirineen metsään.

Jatkuvuus, määrätietoisuus ja ominaisuuksien seuranta ovat koirarotujen elinehto. Tiedyt ominaisuudet rappeutuvat käyttämättöminä hyvinkin nopeasti, ja menetettyjä ominaisuuksia on erittäin vaikea, usein mahdoton, saada takaisin. Huonoina esimerkkeinä tällaisista aikoinaan hyvinkin arvokkaista suomalaisista roduista käyvät hyljekoira ja poromiesten käyttämät suomalaiset paimenkoirat.

Yhteenveto

Suomen Pystykorvajärjestö ry on valmis tekemään kaiken voitavansa, että suomalaisissa metsissä olisi jatkossakin tilaa kaikille sinne luontaisesti kuuluville lajeille, myös sudelle ja ihmiselle ja koirille. Nähdäksemme tilanne on kuitenkin ajautunut tasolle, jossa poteroissa olijat eivät enää näe eivätkä kuule toisiaan. Tilanne on erittäin vakava

monistakin eri syistä, joista vähäisin ei ole metsästyksen yleinen hyväksyttävyys kansalaisten keskuudessa. Hyväksyttävyys saatetaan menettää kokonaan mahdollisten omavaltaisuuksien, joihin joku taho kokee olevansa pakotettu, seurauksena. Tällaisen tilanteen syntyminen tulee pystyä estämään. Yksi keino sen estämiseksi on Suomen Pystykorvajärjestön mielestä kannanhoidollisen metsästyksen välitön salliminen ja uhkaa ja vaaraa aiheuttavan suden/susien poistamismenettelyn saattaminen nopeasti normaalin kansalaisymmärryksen ja -hyväksymisen tasolle.